

Σκύπελον, τὴν Σάρον, τὰ Ηλιοπόλια, τὰ
Ψαρά, καὶ τὰ παρακειμένα νήσους φέρει δὲ
τὸ ὄνομα, Βορείοι τοῦ Ἰ. 5.

Τὸ τὴν Σάρον, Κλυμαρον, Λέρον, Πάτριον
Ικαρίαν, καὶ τὰς παρακειμένας νήσους φέρει δὲ
τὸ ὄνομα, Ανατολικά, Σποράδες

Τὸ τὴν Ἰωαν, τὰς Σπέτσας, Αἴγιον,
Σκλαμίνον, καὶ τὰς παρακειμένας νήσους φέρει
δὲ τὸ ὄνομα, Δυτικαὶ Σποράδες

Τὸ δὲ τὴν Σύρον, Σέριφον, Θωρία, Τ-
αν, Ἀνδρον, Γήνον, Μήκωνον, καὶ τὰς παρακει-
μένας νήσους φέρει δὲ τὸ ὄνομα, Βόρειοι
Κυκλάδες.

Τὸ Ε. τὴν Νίξον, Πήγον, Ἴον, Σύκιον,
Πορφυροῦρον, Μήλιον, Κρητιον, Σήριον, καὶ
τὰς παρακειμένας νήσους φέρει δὲ τὸ ὄνομα,
Κεντρικά, Κυκλάδες.

Τὸ ΣΤ περιλαμβάνει, τὴν Σαντοῦνην, Ἀ-
στυαλαίαν, Χίον, Κίρπον, καὶ τὰς παρακει-
μένας νήσους φέρει δὲ τὸ ὄνομα, Βόρειοι
Κυκλάδες.

Πρώτος ὁργανισμός, ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔργῳ
χον, ἀφορῶν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, θέλει φέρ-
εσθαι καὶ εἰς τὴν Σπέρειαν Ἑλλάδα, καὶ ὅταν
ἡ ἔκδοσις τοῦ πολέμου ἡθέλει τὸ συγχωρηθῆναι.

Τῇ 13 Ἀπριλίου 1828, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. Καποδίστριας.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

Ἡ διαίρεσις αὕτη δὲν ἐκτείνεται πρὸς τὸ
παρὸν εἰμὴ εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν γίνεται κα-
τὰ τὸ παρὸν πόλεμος, καὶ εἰς τὰ ὅποια ἐπο-
μένως ἡγορεῖ νὰ ἐκταθῇ ἡ δημοτικὸς Οἰκονο-
μία προεδοποιεῖται ὅμως ὅτι παρόμοιος δι-
οργανισμός, μετὰς αὐτῆς ἀρχῆς καὶ μετὰ τὸν αὐ-
τὸν σκοπὸν θέλει δοθῇ καὶ εἰς τὴν σπέρειαν Ἑλ-
λάδα, καθ' ὅσον ἡ ἐκδοσις τοῦ πολέμου θέλει τὸ
συγχωρηθῆναι εἰς τὴν Ἀχαϊαν αἰ. Π. Πάτριαν,
καὶ εἰς τὴν Ἀνω Μεσσηνίαν, τὸ Νότιον, ἢ
Μεσσηνίαν καὶ ἢ Κορώνην κατέχονται ἀκόμη ἀπὸ
τοῦς τούρκους. αὐτοὶ ὅμως εὐρίσκονται ἐκεῖ

καὶ στένοι εἰς τὰ σπέρεια, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὀλί-
γων τοῖσιν ὅσον ἂν ἀπομνησθῇ. διὸ ἡ παρούσα
τῶν ὀλίγων δύναται νὰ δυσκολεύσῃ τὰς ἔργασι-
ας τῆς Οἰκονομίας εἰς τοὺς ὅσοι γνωρίζουσιν
τοὺς τύπους καὶ τὰ πρῶτα, τὰ ἡθῆ καὶ τὰς
σχέσεις τοῦ κατοίκου πρὸς ἀλλήλους, εὐκολοῦ
εἶναι νὰ δεδαιωθῶσιν ὅτι ἡ διαίρεσις αὕτη ὑπο-
γορεύθῃ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ τοῦ συντελεστικῶ-
πρου ὅχι μόνον εἰς τὴν δ. ὁ ἰὸν Οἰκονομίαν
καὶ εἰς τὰ γενικά συμβέγοντα τοῦ ἔθνους, ἀλ-
λά καὶ εἰς τὸ μερικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων
ἐκάστου τμήματος. Εἰς αὐτὴν ἐπιμελῶς ἡγορεῖ-
σιν, ὅσα μένιντα ἄλλοι ταῦδε δι. χρηρημένα,

συνεισέφερα τόσον εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ τμή-
ματικῶ πνεύματος τὸ ὅποιον ἐγίνε λυπηρὰ πη-
γὴ τῶν δεινῶν, καὶ τὰ πάντα ἐμπόδισεν, ὅσα

ἐπύκνωσαν νὰ ἐξυπνήσουν τὸ ἔθνικόν πνευμα, νὰ
ἀνταρξήσουν τὴν ἔθνικὴν μεταστροφὴν καὶ νὰ

ἐπύκνωσαν τὸ ἐμπόριον. εἰς αὐτὴν ἐπρόσβη-
σιν, ὅτι ἐκάστου τμήματος νὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον ἑ-

κάστην διὰ νὰ ἔχουν παντοῦ τὰ τοπικά πρῶ-
τα ὅσα ἐπύκνωσαν τὸ ἐμπόριον ἐπὶ τὸν δ. ὁ ἰὸν

καταδύματα χροῖν, τὸ ταῦτα τῆς

αὐτῆς ἐμπεριλαμβάνον τὸ φῶς, τὴν Καρυαί-
ην καὶ τὴν Τριπολιτῆαν, παρὰ τὴν ἄλγιν τοῦ

παραλίου χωρίου τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου.

Οἱ Σπαρτιάται οἵτινες, διακεχωρημένοι ὄν-
τες ἀπὸ τὴν λοιπὴν Πελοπόννητον, ὑπερασπί-

σῆσαν τόσον γενναίως τὴν ἐλευθερίαν των καὶ
ἐν τῷ μέσῳ τῆς δουλείας τοῦ ἔθνους, μεταξὺ

τῶν ὁποίων ὅπως ἡ ἐλευθερία αὐτὴ, μὴ διευ-
νομένη ἀπὸ φροῖμους νόμους, ὑπὲρ πολὺ διεφθ-

ρη. Ὁ ἀξιόλογος οὗτος λαός, ὅς τις, διὰ τὴν
ἔξιν τοῦ ἀκαταπαύστου πρὸς ὑπεράσπιστον πό-

λέμου δὲν ἦτον εἰμὴ λαὸς πνευματώδης, φι-
λότιμος καὶ πολεμικός, μεθυμένος, τώρα διὰ

τοῦ ὁργανισμοῦ τούτου μὲ τοὺς φιλησυχαῖς, ἰ-

σοποῦν καὶ φιλεμποροῦν κατοίκους τὰς Μεσ-

σηνίας καὶ τῆς Λακωνίας, μέλλει νὰ ἀποκτήσῃ

ὅλως τὰς πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἐπιτηδαιοτέρας

διαθέσεις, καὶ ἅπαντας τοὺς πρὸς εὐτυχίαν καὶ
εὐδαιμονίαν τρόπους, τοὺς ὁποίους ποτὲ δὲν

ἠθέλει ἐπιτύχει εἰς τὴν ἀπομόνωσίν των.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

ὅστις Προστυλὸν τῆς Ἀρχαίας

φ. 9. 34.

Τῆς ἑσπέριας πέντε Τάλλαρα ἰσπανικὰ προπληρωτὰ κατ' ἑξαμηνίαν ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἀκαδημίας.

Εν Αἰγίῳ τῇ τρίτῃ τῇ 24. Ἀπριλίου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξις τῆς Κυβερνήσεως.
Α. 1321. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.
Ο Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τὸ Παρὲλλινον.

Μία ἀπὸ τὰς ἀπαρατήτους ἀρχαί· εἰς τὴν τελευτὴν καὶ τακτικὴν κίνησιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν τάξιν, ὅθεν τῆς οὐσίας καὶ διοικητικῆς ἔργων δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποδῇ καὶ εὐχέλῃ· εἰς τὴν δημοσίαν καὶ ἰδίαν αἰσίν· τὸν τόπον, ὅθεν ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ἀκαδημίας τὰς δημοσίας ἀρχαί, καὶ ὅθεν οἱ ὑπὸ τὰς ἀδηγίας αὐτῶν ὑτάλληλοι ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντά των· Ἡ ἔλλειψις τούτων τῶν ὑλικῶν τάξεων ἐπιφέρει καὶ νομιμοποιεῖ τὴν βεβήτητα, τὴν ἀταξίαν, τὴν σύγχυσιν, ὥστε καὶ αὐτὰς τὰς καταλήψεις.

Ἡ ἐλλειπὴς κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη εὐρίσκονται τὰ Ἀρχεῖα τῆς Διοικήσεως, τὴν ὁποίαν διεδέχθημεν, ἀποδεικνύει ἐναργέστατα αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. Μας γίνεται καθημερινὴ ἐπαισθητότερα, καθόσον παρατηροῦμεν τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ λαμβάνωμεν ταχέως καὶ τακτικῶς ἐπισήμους καὶ θετικῶς πληροφείας περὶ τῆς παρεγενεμένης χρήσεως τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῶν ἀπείρων χηρημάτων, μετὰ τὰ ὅποια κατεχρεώθη ἡ Ἑλλὰς, ὅσον καὶ περὶ τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ πάσης ἄλλης ἰδιωτικῆς ἐπιτηδεύσεως.

Ἡμεῖς, Κύριε, ἐν εἰμαρᾷ ὑπεύθυνον ἐὰν ποῦνται δυστήχημα. Ἐμὲν θέλομεν εἶσθαι, ἐάν,

καθ' ἣ στιγμὴν μέλλομεν νὰ δώσωμεν λόγον τῆς Διοικήσεως καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν συνέδριον, εὐχεθῶμεν ἐπίσης εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ νὰ μὴ δυνηθῶμεν νὰ καθυπερβάλλωμεν ὅσον τὸν τὴν πλείον ἀκριβῆ ἀκρίβειαν τῆς Διοικήσεώς μας.

Θέλωμεν, Κύριε, καθ' ὅλην τὴν ἀκριβῆ τὴν ἑσπέριαν καὶ τὴν ἑσπέριαν ὑπόσχεσιν, ὅτι ἐπεὶ τὸν τόπον τῆς ἐπικρατείας, ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ἐκλέξωμεν τὸ ἑλὸν σῶμα, καὶ ἐπεὶ τὸν τόπον τῆς ἐπικρατείας, ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ἐκλέξωμεν τὸν ἀνέκτα τόπον, ὅθεν ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ἐκλέξωμεν τὸν ἀνέκτα τόπον.

Συνεπῶς, Κύριε, νὰ ἐκλέξετε ἐντὸς τοῦ σώματος, ὅσον ἐπικρατείας, ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ἐκλέξωμεν τὸν ἀνέκτα τόπον, ὅθεν ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ἐκλέξωμεν τὸν ἀνέκτα τόπον, ὅθεν ἡμεῖς ἀποφασίζομεν νὰ ἐκλέξωμεν τὸν ἀνέκτα τόπον.

Δὲν θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ εἰπῶ τὴν παρρησίαν, ὅτι αἱ διακρίσεις αὗται μέλλουν νὰ εἶναι πρὸς τὸν ἀνέκτα τόπον, καὶ τοῦτο νὰ ἔχουσιν ἀναδῆ ἀναλογίαν μετὰ τὴν ἐνδεῆ κατάστασιν τῶν χηρημάτων μας πόσον.

Εν Αἰγίῳ, τῇ 2. Μαρτίῳ 1828.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. Καποδίστριας

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ